

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyitási soronként 30 kr.
többeszi hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szerkesztőségéhez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.
Bérmentetlen levelek csak ismert kóztól fogadtatnak el.

KEREKES JÓZSEF
1829. + 1897.

Azon a rettenetes napon, melyet gyászbetűkkel jelez a vallás és a történelem, midőn elköltözött az a világot újra teremtő lélek, így kiáltott fel a római százados: „bizony ez ember igaz vala.“ Ugy érzem most magam, mint a mesterét elvesztett tanítvány, midőn kezemben tartom a gyászlapot, mely legjobbaink egyikének elmulását hirdeti.

Az, a kit úgy ismertem gyermekkoromban, hogy szerencsének, ünnepnek tartottam, mikor megszólított; kihez ragaszkodtam ifjui szívem minden érzelmével, mert a nap a halvány bolygókat is vonzza; a kit megtanultunk tisztelni azokon a nehéz csatákon, hol legtöbbször úgy állottunk, mint férfi férfi ellen, egyházi és politikai harcokban, bár én ő hozzá kicsiny ellenfél voltam, — most a hogy kaptam a leverő hirt, szívem fájdalommal teljes; lelkem bánattól sajog.

„Bizony ez ember igaz vala.“ Nem köznap szólom, a lélek meggyőződéséből vett igazság, melyet meg nem dönthet semmi, sem az ész, sem a szív, sem az akarat, mert ő mindeniknek zászlója alatt állva, az első között küzdött.

Az ujrászületett Szilágyvármegyeinek története van az ő nevéhez csatolva. És ez a történet fényes, büszkék lehetnek reá, a kik megcsinálták. Ott azokon a helyeken, hol még nem

tudták, mi az a magyar szó, mi az a magyar nyelv, ma vigan lebben tova a költő dala, mint zillanó szél a zizegő kalászon.

Nem az én tollamra tartozik, hogy elsoroljam a tanügy körül tett érdemeit. Azt hiszem, ezt a „Prot. egyh. és iskolai lap“, melynek mostani szerkesztője mindég a legnagyobb tisztelettel említette előtte nevét, a „Néptanítók Lapja“, melynek egyik vezéralakja volt egykoron, ezt elvégzik helyettem.

Egyik kezemben czipruslombot hintek az elhunyt igaz ember sírjára, másikkal palmaágot tartva, üdvözlöm és tisztelettel adózom az igazi jó bárátnak.

Gáspár István.

Jubileum.

Lélekemelő ünnepély folyt le folyó hó 20-án, Szent István napján, a zilahi kir. törvényszék kebelében. E napon volt ugyanis 10 esztendeje annak, hogy a kir. törvényszéknek közszeretben álló elnöke, óvári Szeőke Bálint, ezen állására ő fel-sége a király által kinevezetett.

Ezt az alkalmat felhasználták az alája rendelt kir. törvényszék, valamint a felügyelete alatt álló kir. járásbíróságok tisztviselői, ugyszintén tisztelői, hogy a népszerű elnök előtt szeretetüknek és ragaszkodásuknak ünnepélyes alakban kifejezést adjanak.

Az ünnepélyt rendező bizottság összeállította az ünnepély programját s gondoskodott róla, hogy az ünnepeltnek nagy kiterjedésű családja, melyből három ugyancsak az igazságügy szolgálatában állanak, — és pedig az egyik fia mint törvényszéki bíró, egyik veje ugyanily minőségben, a másik pedig mint kir.

ügyész, — erre az alkalomra összerálakozzék.

Déli 12 órára gyülekeztek össze a törvényszék nagy tanácstermében a kir. törvényszék, s az ennek területén fekvő öt járásbíróság összes bírái, segéd- és kezelőszemélyzete, a kir. ügyészség tagjai, a törvényszék területén működő ügyvédi és közjegyzői kar.

Az ünnepeltért küldöttség ment, a mely lelkes éljenzés közben vezette be az elnököt az ünneplők körébe.

Itt Hiry Ferencz kir. táblabírói rangban lévő törvényszéki bíró üdvözölte a jubilánst, lelkes hangú beszédben emelvén ki az ünnepelt elnök érdemeit, a melyeket a lefolyt 10 év alatt a magyar igazságügy körül szerzett, s azt az őszinte ragaszkodást, a melylyel alárendeltjeinek mindegyike viseltetik iránta.

A beszéd végén átnyújtotta az összes alája rendelt hivatalnokok, továbbá az ügyészi, ügyvédi és közjegyzői kar által aláírt remek kivitelű díszes albumot.

Az elnök a meglepetéstől és meghatottságtól alig tudott szóhoz jutni. Meleg szavakban köszöntö meg ezt a nem várt óvációt s felkérte hivatalnoktársait, hogy továbbra is tartsák fenn számára ragaszkodásukat, mert csak ily egyértelmű munkálkodással lesznek képesek a magyar igazságügy javára közreműködni.

Ezután egyenként is megköszönte az ünneplőknek szíves megemlékezésüket.

A hivatalos tisztelgés után déli 1 órakor bankett következett a Tigris szálló nagytermében, a melyen 100-nál többen vettek részt.

Az első felköszöntőt Hiry Ferencz kir. táblai bíró tartotta, az ünnepeltre emelvén poharát, majd Sántha Dezső tasnádi ügyvéd az ünnepelt nejét, Benkő József táblai bírói rangban lévő zsbói járásbíró pedig az ünnepelt családját életette. Erre szólásra emelkedett Hunyady Domokos tasnádi ügyvéd, kiemelve azt az egyetértést, a mely az ünnepelt elnök vezetése alatt álló törvényszék területén a bíróság és az ügyvédi kar tagjai közt uralkodik, s a mely az igazságszolgáltatás tökéletesítését nagy mértékben emeli,

a bírói karra emelte poharát. Mile Mihály táblai bírói rangban lévő sz.-somlyói járásbíró viszont az ügyvédi kart életette.

Többen mondtak még felköszöntőt s a bankett a leglelkesebb hangulatban a késő esti órákig tartott.

Sirvirágok.

— Apróságok Kerekes Józsefről. —

(—i—r.) Eltemettük, behantoltuk a sirt a jó Kerekes bácsi teteme fölött.

Egyik kedves alakja volt ő a vármegyének, a kit mindenki ismert és mindenki szeretett. Emlékezete azoké között fog fennmaradni, a kik e vármegye közügyeiben minden lépésükkel a legmelyebb rokonszenvet ébresztették bennünk.

Mint aktiv szolgálatban álló tanfelügyelő, hivatásánál fogva mindenütt megjelent ő, a hova a közügyek, a társadalmi élet, vagy a tanügy szólították s a legkisebb faluban is ismerték az érdekes barna arcú, fehér haju tanfelügyelőt, ki sohasem állásának tekintélyével, hanem egyéniségének szeretetreméltóságával kívánt hatni.

Szilágy-Somlyón nagyon gyakran megfordult. Ugy látszik, igen jól érezte magát közöttünk — zilahi létére is.

Jó ízű humora, pompás ötletei a társaságok kedves alakjává tették s a díciókban csak egy ember versenyezhetett vele, Nagy László ev. ref. esperes és e lapok néhai szerkesztője.

E sorok írója nem egyszer gyönyörködött abban az érdekes és élvezetes szellemi párbajban, a mit a szónoki beszéd e két mestere folytatott egymással.

Egy tanítói gyűlés alkalmával Kerekes József kir. tanácsos, tanfelügyelőnek kellett megnyitó beszédet tartani.

A tanfelügyelő derekasan meg is felelt e feladatnak.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

A szülei háznál.

Virágos tavasz volt, mikor itt hagytalak Ifjan, ép erőben,
Levélhervadáskor jöttem ismét vissza Roskatagon, törten.
Utrairuláskor anyi szép reménnyel Biztatott az élet;
Meg sem is álmodtam, hogy virágos utam Tövis közzé téved.

Bolyongtam sokáig, küzdeni is küdtem Kemény, nehéz harcot;
Csak előre néztem, meg sem is ingottam, A mig erőm tartott.
Aztán elfáradtam, égető sebekből A lelkem is vérzett,
Vágyaim kihaltak, napról-napra nagyobb Teher lett az élet.

Tovább már nem küzdök, remény már nem biztat
Boldogabb jövővel;
Napom lenyugodott, sohasem is kértem Ismét mikor jó fel,
Sötétben bolyongok, töviseken járok — Mindegy az már nekem,
Visszanézem fájó, gyönyörrel nem biztat, Ha tovább kell élnem.

... Virágos tavasszal, ifjan, ép erőben Indultam el innen,
Kemény, nehéz harcban, hej, de oda veszett Minden drága kincsem!
Levélhullásakor, roskatagon, törten Jöttem ismét vissza,
Csak egy vágyam maradt, csak egy, az utolsó:

Itt tegyetek sirba!

G. Diószeghy Mór.

A Kajdács bárók carriérje.

Irta: Hamvai Sándor.

A nagy vidéki város fényesre csiszolt tánctermeinek bejáratánál, hol a parfümök illatos válszalagos táncrendezők nagy szolgálatkészségükben egymáson borkáltak keresztül, azzal a fölényes érzéssel állott meg Bihari Gábor, mint az erejében elbizott champion a küzdőtér homokján.

A fővárosi vigadó gavallérja el volt tökévelve arra, hogy egyetlen tourt sem fog táncolni, hanem kis idő múlva visszavonul az étterembe, vagy talán a karzatra s ottan elcsevegi az időt ismerősei körében.

Jól esett húságának elhítenni magát, hogy a vármegye eme fényes báljának egyik érdekes „látni valója“ talán éppen ő s fényes attilája nem egy vidéki szépség szívét fogja sebesebb dobbanásra ingerelni.

Óvatosan lépett néhányat előre, nehogy sarkantyújával valamelyik most érkező hölgy selyem uszályába akadjon. Egy oszlop alatt kis bársony kerevet állott, annak a szögletéhez támaszkodott s barátságosan intett üdvözlöt a szorgoskodó rendezőknek.

Szemben a falról tűzvirágokat szórt egy finom csiszolt tükörlap. Abból megelégedéssel konstatalhatta, hogy a hat heti fekvés a tengeri füves matrácson nem sok változást idézett elő rajta.

Kissé meghalványodott, s a bal arcon egy hosszabb piros sáv jelezte azt a kardvágást, mely őt most távol czredétől idehozta a csendes vidéki városba.

A falak mellett elhelyezett apró ke-reveteken a csillárok fényes világításában egész rakás fiatal asszony és leány ült már, legyezőiket forgatva. Halk beszédük, elfojtott nevetésük, a karzaton ülő cigányzenekar fülsértő stimmelése, a rendezők gyors lábcsozogása viszhangot vert az óriási teremben.

Még mindegyre újabb és újabb alakok érkeztek. A mamák aggódó arccal igazgatták meg lányaik ruháján a szalagokat s gyors tekintettel, fürkésző pillantással vizsgálgatták a mások toilletteit.

Igen vékony lábszáru urak bő pantalonjaikban csodálatos fesztelenséget affektálva vonultak egyik-másik uszály mellett, minden tükörbe loppal pillantást vetve, mely után mindig találtak valami igazítani valót magukon. Egyik a mellény elé dugott selyem kendőt igazgatta szorongó figyelemmel, a másik bajuszának tükörszárait tépegette.

Egy ur, a kinek feje fényes volt, mint a tekegolyó, azzal kívánt feltűnést kelteni maga iránt, hogy magásra emelt s egyik lábánál fogva a levegőben tartott széklle rohant a terem egyik sarkából a másikba.

Bihari Gábor a bonvivant ember jószívű mosolyával nézte mindezt. Örvendett magában, hogy ő minden érdek nélkül időzik e nagy társaságban, a hol bizonyára mindenkinek van valami kitűzött célja, valami kívánni valója, ha egyéb nem is, legalább annyi bizonyosan, hogy a vármegye hatalmas ura, a főispán megszólításával tüntesse ki; vagy tourt lejthesen a méltóságos asszonynyal, ki még maga is szép asszony, bárha viruló lánya s huszártiszt fia van.

Idáig jutott körül-belül gondolataival, mikor a karzaton, a teremben s az előszobában uralkodó lágy zsvaj egyszerre megszűnt; a rendezőkön fokozott élénkség vett erőt egy percre s minden tekintet a bejárat felé irányult...

Bihari Gábor is arra nézett.

A cigány erős tust vágott ki s azután egy csárdásba csapott át.

Egy kopaszodó ur, a ki ma főrendező, s ilyen állásban a főispán családi színeben, ultramarin színben ékeskedő csokor viselője volt, vezette be a főispánét; utánna egy zavarában s boldogságában minden ügyetlenségre kész megyei aljegyző a főispán leányát hozta karján.

A főispáni család nyájasan, leereszkedően köszönt mindenfelé. A főispán kezét nyújtott Biharinak.

Majnem egy óra hosszáig tartó szép, kerekded, u. n. eszmékben gazdag beszéd volt ez, mely valósággal elragadta a jelenlévő közönséget.

A beszéd annyira megtetszett, hogy a gyűlés egyhangulag elhatározta annak szószerinti jegyzőkönyvre vételét.

Kerekes József kínos zavarral hallgatta az indítványt, látszott, hogy az nincsen nyére, mikor aztán a jegyzőkönyvvezető tanfőú megcsorította, hogy „nagyaságos ur kérem azt a szép beszédet,“ hát kirukkolt vele:

— Áldja meg az Isten magukat, honnan adjam én azt elő, mikor az a beszéd sohase volt és sohase is lesz leírva. . .

*

Rögtönözve beszélt mindig és mindig szellemesen, okosan.

Egy ízben, mikor Bánffy Dezső báró képviselő először lépett föl jelöltként Sz. Somlyón és ez alkalommal választói rendeztek tiszteletére egy nagyszabású ebédet, történt, hogy a képviselőjelölt az ebéd végén kijelentette, mikép a választók tekinték úgy a dolgot, hogy a mai ebédnek a házi gazdája ő és nem az érdemes választó polgárok.

Kerekes József fölemelkedett nyomban s így szólt:

— Mindig hallottam, hogy a méltóságos báró ur erőszakos természetű ember. Ime, most is mi abban a reményben jöttünk össze ebédelni, hogy ő méltósága a mi meghívott vendégünk, s a végén kiderül, hogy ő megteszi magát házigazdának s mindeket önkényűleg vendégekké degradál. . . Ilyen természetű a méltóságos báró ur erőszakossága. Most már egészen ismerhetik t. választók a képviselőjelölt urat, s még van idő: gondolják meg, hogy rá adjuk-e a vétőmunkát, vagy másra. . .

A pompásan sikerült rögtönzésre hatalmas éljenek zúgtak föl s a méltóságos jelölt ugyancsak jóízűen nevetett rajta.

*

Egy másik emlékezetes szép sikerű dikcióját ugyancsak a miniszterelnök, Bánffy Dezső báró tiszteletére rendezett bankett alkalmával, a legközelebbi választás előtt mondotta el az öreg Kerekes bátyánk, a sz. somlyói színházban.

Ekkor Zilah és Sz. Somlyó város között volt finom párhuzamot, jóízű humorral satírizálva a két város közötti nemes versengést, a mely Kőrös és Kecskemét versenyére emlékeztet.

E hasonlaton építette aztán föl szellemes fordulatokban gazdag tőszóját, melylyel a miniszterelnök képviselőjelöltet éltette.

E tőszót — minden más tőszóktól elütőleg — még mai napig is emlegetés

tárgya és az akkor itt időző képviselőket kellemesen lepte meg s Kerekes bácsinak teljes diadalt biztosított.

*

Most már csendes ember ő is. . . Nem gyönyörködünk többé szellemének fényes rakétaiban. Az élet nehéz, unalmas, komor szibvásárát itt hagyta s pihen, pihen édesen.

Szerettei, tisztelői koszorút tesznek sirhalmára. Egy édes könnycseppet hullatunk mi is arra a sirra, mely alatt egy nemes kedélyű, az élet harcaiban kifáradt bajnok pihen s várja a föltámadást. . .

Krasznai események.

— A krasznai önk. tüzoltók nyári táncvigalma, augusztus 15-én. —

Az öreg nap, e vén kiszolgált huszár — gyalogosnak nem mondható, — mintha megunt volna már a hosszas borongást, könnyezést, ünnepi köntöst öltött, bizalomteltjesen mosolyog fölöttünk, tüzes kékével éltet lehelve a már enyészetnek induló természetbe. Ugy tesz, mint a huszár a harc hevében, ha már győzni nem lehet, legalább megmenni még azt, a mi megmenthető, — ő is — a mit a hosszas esőzések tönkre tettek, tüzes éltet lehelő melegével megmenteni akarja a természetben még azt, a mi életre kelthető.

Mi is csak ezt vártuk. A nap forró melege az árnyékba kényszeríti az embereket. De hol van enyhe, üdítő árnyék? A szobában? Nem! Hol? Az erdő lombjai alatt. Ott tiszta, ózondus a levegő. De hiába ózondus a levegő, az erdő rejtekében az ember egyedül nem szereti azt, társaság kell.

Mi alkalmasabb erre, mint egy vig táncmulatság.

Tudja ezt jól Lengyel István főparancsnok s ki lett adva a parancsolat, hogy augusztus 15-én a tüzoltóság augusztílist rendez.

A fürge tüzoltó csoport vig danája verte fel a „Mocsár“ erdő — máskor csak pásztor tilinkó által zavart — csendjét.

A sok fürge kéz — az alparancsnok tudna erről sokat beszélni — valóságos parkká változtatta át az erdő vadonját.

A tánchely élő sövénynyel van körülvéve — ez már régebbi — az erdőbe széles utak vágva.

Szóval szép, nagyon szép minden. Minden kényelemmel ellátva, a mi csak egy ily nyári kirándulási hely kedvessé tételére kell és szükséges.

De nem, tovább nem folytatom, mert az én kedves, aranyos kis szőke riporte-

rem, mellettem ül és türelmetlen, hogy már az augusztílistról írjak, mert majd a szerkesztő bácsi becsukja az ajtót a „Kasznai események“ előtt. Jó. Szót fogadok neki, ki ne is fogadna szót egy ily csokolni való újdondásznak. Hej! ha Stojlov uramat is ő interjúvolta volna meg, nem lett volna ő kegyelmessége olyan haragos reánk.

Folytatom kedves riporterem, de engedje meg, hogy még a traktírosról is megemlékezzem, a „Kis pipa“ speciális vendéglősről, a legkövérebb csárdásról, M. Ödön uramról, ki egész este nem tett egyebet, mint a pénztét olvasta, és utoljára még sem tudta mennyi van.

No jól van. A felvonulás megtörtént. Az utolsó kocsis elrobogott.

Az erdő csöndes lett. Dehogyan lett. Itt a zene kedvre vezető hangja; ott hangos kedves női kacagás; amott pohár-csengés. Élet mindenütt.

Majd felgyulnak a lángok, kísérteties színben tüntetve, világítva be az erdő homályába. De itt most csak jó szellemek járnak: a barátság és szeretet szelleme.

De hol is volna az a sátán, a ki annyi gyönyörű szempár ragyogásától el ne távozott volna; vagy talán abban a ragyogó szemekben van a sátán szelleme!?

Nem! A nők angyalok. Az én kis riporterem is valóságos angyal! Már ő pedig nagyon jó, kedves, ártatlan, — ő pedig hölgy, tehát: a hölgyek mind jók, angyalok.

A zene még most is szólna, a táncosok még most is fáradhatatlanok lennének, de, — de oh azok, nem, kérem, az anyósok — a mamák, azok nagyon kegyetlenek — haza vitték az angyalokat, hogy álmódjanak szépeket. A mama szava pedig — még a papának is — parancs s így mire a nap felkelt, az erdő is csendes volt, az angyaloktól, igen az angyaloktól, — mert az ördögök még azután is áldozattort ültek Bachusnak.

Viszontlátásra uraim és hölgyeim a zöldben!

Szép álmokat kedves riporterem! . . .

Ott voltak: Asztalos Sándorné, Bakcsy Józsefné, Belle Gyuláné, Bay Mihályné (Csomaköz), Bonyhai Istvánné, Domokos Antalné, Gyöngyösi Lajosné (Abrudbánya), Hodics Jánosné, Kajetán Kálmánné (M.-Valkó), Dr. Kocsis Gézánné (M.-Valkó), Kaszó Károlyné, Kövesdy Elekné, Farcád Sándorné, Lázár Gejzáné, Lengyel Istvánné, özv. Luda Mártonné, Luda Mártonné, Miron Mártonné, Méhész Gyuláné, Méhész Jánosné, Nagy Domokosné, Romácsa Lászlóné, Stefánovics Tivadarné, Stefánovics Jánosné, Gecő Györgyné, Paskuly Lukácsné, özv. Tolokán Miklósné, Wargha Gyuláné stb.

Leányok: Asztalos Terka, Bay Annuska, Erzsike (Csomaköz), Belle Jolánka, Domokos Irmus, Kajetán Irén és Ilona (M.-Valkó), Lengyel Olga, Angéla és Annuska (Szatmár), Csakány Emma, Luda Ida és Anna, Bonyhai Tilda, Kaszó Mariska, Miron Berta, Julcsa és Erzsike, Lázár Helénke, stb. stb.

A négyeseket 30 pár táncolta.

Busmagyar.

Különfélék.

— Az új pénztézet, mint már lapunkban jelezve volt, f. hó 22-én alakuló közgyűlését megtartotta, igen szép számu helybeli és vidéki részvényesek jelenlétében. A részvényeseknek több mint fele képviselve volt. A gyűlést Simay Miklós varsolci nagybirtokos, mint választott elnök vezette. Jegyző dr. Nádu d v a r y Jenő volt. A tervezett alapszabályok tüzetes megvitatása után a célszerűnek bizonyult módosításokkal elfogadtatott, az intézet címében azon változás történt, hogy mezőgazdasági bank helyet — „Közgazdasági bank“ címet vett fel. Az igazgatóság és felügyelőbizottság egyhangulag lett megválasztva. Vezérigazgató: Simay Miklós varsolci nagybirtokos; igazgatók: Horváth Bertalan hidvégi nagybirtokos, Nagy Gyula, mint vidéki tagok; — Huberth Jenő, Kethely István, Dr. Kálmán Ignác, Brüll Károly, Brüll Sámuel, Weinberger Kálmán helybeliek. Póttagok: Zoltán Béla ilosvai lakos, Nuszbaum Jakab. Felügyelő bizottsági tagok: Donogány János, dr. Markovits Jakab, Verécsy Lajos. Póttagok: Páskuj József, Goldglancz Jónás. — Miután az alakuló gyűlésen betéti könyvecskével igazolva lett, hogy a törvényben előírt 10%-tőli befizettetett, a részvénytársaság megalakulása elhatározatván, a pénztárnoki teendőkkel Balta Elemér a rendes választásig továbbra is megbízott, az alapítóknak a felmentvény megadatott, kiknek fáradozásáért — különös tekintettel arra, hogy az alapítás egy fillér költséggel sem terheli a társaságot — köszönet lett szá-

— Eljött főhadnagy ur? . . . Örvendek!

Ez huszárosan összecsapta sarkantyuját s köszönt a főispánnak, ki még többekkel is kezét fogott, aztán eltűnt a frakkok tengerében.

A csárdás tüzes hangjai mellett alig egy pár táncos nagyon illedelmesen himbálta magát, s Bihari Gábor, mint a ki eleget látott, éppen ott akarta hagyni helyét, mikor éles tekintete egy pár fekete szemet fedezett fel a főispánné közelében.

Fiatal leány volt ez, az álmodozás korában, de arcán azzal a vonzó bájjal, melyet a jó izlés mindjárt észrevesz és a hétköznapi főlé emel. Diskrét, de nem azzal a bántó szerénységgel, mely észrevétetni nem akar; hanem a mely egyszerűen tudatában van annak, hogy az érdeklődés elől elrejtőzni nem lehet.

A leány mellett szőke fiatal ember állott, azzal beszélt, miközben legyezőjével játszadozott; egy tekintetet sem vetett főlé, de annál a csodálatos érzésnél fogva, mely a pillantás telefráziájában van, Bihari Gábor tudta, hogy a leány most főléle kérdezősködik.

A főhadnagy maga sem tudta miért, maradt.

A főrendező, ki a főispánnéval a hivatalos csárdást már ellejtette, tulboldogan, hogy ezen is minden baj nélkül átesett, oda jött most Bihari Gábor mellé. Hogy más embert is részesítsen boldogságában, a főhadnaggyal kezdett bizalmaskodni.

— A méltóságos asszony örvend a felett, hogy te is itt vagy s hogy felgyógyultál. Nagyon szeretne a párbajod okáról valamit tudni; talán valami szerelmi dolog ugye?

Bihari arca fellángolt az indiskrét célzásra.

— Megengedj öregem, ha ezzel nem untatlak, mondd.

— Oh kérlek! Lásd, még szerencse, hogy így ütött ki, legalább egy pár heti szabadság kinéz. . . Jó itt vidéken, hidd el! Az öreged már idestova megunja a gazdálkodást. . . Nagy birtok az oly öreg legénynek! Egyetlen fiu vagy, haza jössz és holtig nagyságos ur lesz belőled! Olyan szép lányok vannak itt; aztán módosak is ám. . .

Biharit untatta a fecsegés, boszantotta is; de nem térhetett ki a bizalmaskodás elől, melylyel a vármegye főpénája tulboldogságában elhalmozta.

— Nézd. . . ott az a barna. . . Ezer holdra hecsülik. És arra fordította gyöngéden a főhadnaggyot, a hol egy erősen keleties vonású hölgy most ült le, kimerülve a csárdás után. Bogdán Ambrus leánya, a Gábrillal. . . Hátha még a kis Rizikét látnád, az ám a bájos kis bakfisch!

A szép fekete szemű leány ekkor indult táncba a szőke fiuval, a ki eddig mellette állott. Pompás leányos termete nyulánk volt, mint egy gazelláé s oly könnyedén lebbent táncosa karján, mint egy álomkép.

Bihari egy villanyütést érzett szívében. Valami neveltséges féltékenység lopta magát kebelébe, a mint a csinos pár mellette suhanva el, látta a lány kipirult arcát táncosa vállaira hajolva. . .

— És ez a lány? kérdé mintegy önkénytelenül.

— Korner Magda. A gazdag Korner Tamás leánya.

A főjegyző sokkal inkább el volt foglalva saját magával, s azzal, hogy valami újat és szellemest mondjon, semhogy a Bihari Gábor arcvonását vizsgálja; mert különben észre vette volna azt a meglepetést, a mely e név hallatára a huszártiszt arcán átcikázott.

— Az a szőke fiu, — magyarázá tovább Biharinak, — a Kajdács báró kurizál erősen a kicsikének! Szegény fiu,

de jó gyerek; szolgabíró a megyénél. . . A nővérét a szép Melániát talán ismered is? A fővárosban egy tábornokné rokonánál van szegényke. . .

Bihari kedvetlenül szakította félbe.

— Nem mennénk egy kicsit a folyó-sóra. Itt cudar meleg van!

— Ni csakugyan, arcd egészen kigyuladt. Talán mégis jobb lesz, ha az étterembe vonulsz vissza egy kis pihenésre. Ugy látszik a fekvés elgyengített. . . Nekem azonban dolgom van; a méltóságos asszony reám bízott valamit.

— Tehát a viszontlátásig! mondá a főhadnagy s azzal kisértette a teremből.

Fejében és szívében az érzések és gondolatok egymást kergették.

A kis Korner Magda! Hát ez a lány, kit tíz évvel ezelőtt mint gyereklányt ölben ringatott.

Ez az, a kit apja annyit emlegetett előtte, valahányszor felkereste őt a zajgó Babylonban, oda fön Pesten.

Hogy is mondogatta volt az öreg ember?

— Verd ki fejedből Gábor azt a nagyuri damát. Hidd el nem a te sorodhoz való. Nem tud megérteni, megbecsülni téged. Más légkörben nőtt fel az ilyen üvegázi növény, az ilyen báró kisasszony. Gazdag vagy? . . . Jó, hát szeretni fog, mert kifogod egyideig elégíteni szeszélyeit. Aztán majd a szemed közé vágja később, hogy a „paraszt bárc“ fia vagy. Gábor, Gábor. . . legyen eszed. Ott van a megyében Korner Magda, az ám csak a leány. Csak legalább egyszer nézd meg. . . Az megbecsül, az szeretni fog. . . Az hozzád való ha mondom!

Bihari Gábor a szemébe nevetett akkor az öregnek.

— Nézze jó apám, csak bizza rám a választást. Tuláságos szeretete sötét képeket fest elé; meglássa, minden jóra fordul. A bárónő szeret engem, nagyon szeret. . .

vazva. Az új intézet működésének mielőbbi megkezdhetése céljából az előleges munkálatok az új igazgatóság előtt már folyamatban vannak s az új intézetéhez széles körökben a legjobb reményeket kötik.

— **Polgármesterek gyűlése** volt f. hó 23-án Máramaros-Szigeten, melynek célja volt a Fascho-Moys Sándor miniszteri tanácsos által készített, s a városok rendezéséről szóló törvényjavaslatnak bírálat alá vétele. A polgármesterek ülésén Gencsy Sándor sz.-somlyói polgármester is részt vett, ki tegnap érkezett haza három napi ott időzés után Máramaros-Szigetről.

— **Egyházi gyűlés.** A szilágy-szolnoki ev. ref. egyházmegye f. hó 27-én délelőtt 9 órakor kezdődőleg Sz.-Somlyón, a ref. lelkesi irodában egyházmegyei tanácsi köz-igazgatási-bíróági, országos gyámintézet-el- lenőrző-bizottsági s ezek végeztével pénzügyi szakosztályi gyűlést tart.

— **Trusza Lajos** rom. kath. esperes-plebánost folyó hó 24-én nevenapja alkalmából szívélyes ovációkban részesítették. A rom. kath. hitközség és iskolaszék részéről egy több tagból álló küldöttség Ajtai Endre dr. t. várm. főorvossal, mint a küldöttség szónokával élén, — továbbá a helybeli gimnáziumi tanári kar Mahalcsik Bónó gimn. igazgató-tanár vezetésével alatt tisztelegtek a közszertetben álló lekipásztornál és lelkes szavakkal üdvözölték azt, mire Trusza Lajos szép szavakkal köszönte meg a figyelmet, s vendégei részére frissítőket szolgáltatott föl. Ezen kívül a városi intelligens polgárok közül is sokan üdvözölték a népszerű lelkeszt.

— **Értesítés.** A szilágy-somlyói rom. kath. elemi fiu iskolába a növendékek szabályszerű felvétele s a beiratások szeptember hó 1. 2. és 3-án kezdődnek. Az évi tandíj a helybeliek és vidékiekre egyaránt 2 forint, beiratási díj 25 krajcár. Szegénysorsu tanuló, kik azt hatóságilag kiállított hiteles okmánnyal igazolni képesek, tandíjmentességre is számíthatnak. Szeptember 4-én ünnepélyes „Veni Sancte”, szept. 6-án pedig rendes előadások kezdődnek. A beiratások a gimnáziumban elhelyezett elemi iskola első osztályában délelőtt 8—12-ig fognak tartani. Igazgatóság.

— **Egy mérnök-kari tiszt** járt a napokban városunkban s annak vidékén. A mérnök-kari tiszt tereptanulmányozás végett jött vidékünkre, megtekintette a nagyfalusi kastélyokat, a közeli utakat, erdei s mezői kisebb utakat is. Ugy mondják, hogy a törzskari tiszt látogatása egy közelebb — két-három év múlva — vidékünkön tartandó nagy hadgyakorlattal áll összefüggésben.

És ime, míg az egyik Kajdácst a nyurga német gróf úti el kezéről, addig Korner Magdát annak a Kajdácsnak fiu kiadása akarja elhódítani?

Míg ezek a gondolatok forogtak fejében, a sanguinikus huszártiszt hajdon fővel bolyongott a bálterem lépcsőházában.

A csipős decemberi hideg átjárta a vékony atillát és azon vette észre, hogy didereg; de észre vette azt is, hogy a hűvös lég igen jó hatással volt agyára.

Gondolatai a rendes kerékvágásba tértek, a bonvivant természete felülkerekedett.

— Megállj Kajdács, most megesszelek! Ez volt az első gondolata, a mint visszatért a bálterem illatterhes levegőjébe.

A főjegyző, kinek ultramarin színű vállszalagjából már csak a kokárda maradt meg frakkján, bele ütközött az ajtóban.

— Éppen téged kereslek Gabikám!

— Ugyan?

— A szép Magda apja, Korner bácsi szeretett volna veled találkozni az imént!

— Ne mond? örvendett a főhadnagy.

— Aztán meg a főispánné szeretné, ha egy csárdást járnál. Azt állítja, hogy chikkesebben senki se táncol csárdást mint te. Táncolj.

— Szívesen, hát gyere mutass be Korner Magduskának.

— Lám kópé! Jó izlésed van! Mikor Korner Magdához értek, ez éppen azzal volt elfoglalva, hogy a Kajdács fiúnak piros szegfűt tűzött a frakkjára. A szegfűt mellcsokrából tépte ki az imént...

A főhadnagy, kit ez a bizalmaskodás nagy mértékben bántott, meglepetten állt meg.

Még jobban meg volt lepve, midőn a kisasszony hóhérré kezének azon az új-

— **Beiratások** a helybeli rom. kath. püsp. gimnáziumba szeptember hó 1. 2. és 3-án délelőtt 9—12 óráig lesznek. Az első osztályba felvehetők a 9 évet betöltött, de 12 évnél nem idősebb fiúk az elemi iskola IV-ik osztályáról szóló bizonyítvány, születési bizonyítvány (keresztlevél) és újraoltási bizonyítvány alapján. Ugyanily feltételek mellett felvehetők a leányok is, de csak magántanulóknak. A felsőbb osztályba való felvételekhez elegendő a megelőző osztályról szóló bizonyítvány. A fölveteli díj 3 frt 50 kr, az évi tandíj 18 frt, melynek első fele a beiratáskor, vagy később október 31-éig, a második fele március 31-éig fizetendő. A kik az elemi iskola IV-dik osztályát nem végezték el, de különben a követelményeknek meg tudnak felelni, ugyanintén a polgári iskolából gimnáziumba akaró tanulók felvételi vizsgálatot tehetnek; ennek díja 10 frt. A tanév ünnepélyes megnyitása a „Veni Sancte”-vel szeptember 4-én d. e. 9 órakor lesz. A gimnázium igazgatósága.

— **Vasutelgázolás.** A Somlyó-Ujlak és Sz.-Somlyó közötti vasut vonalon f. hó 22-én baleset történt. Kiss Lászlóné a. ujlaki asz-szonyt a vasut elgázolván, fején erős sérüléseket szenvedett, minél fogva a sz.-somlyói kórházba hozták ápolás végett, hol a beteg ma már nagyobb veszélyen tul van. A derék némben erősen be volt pálkázva s így nem respektálta a vonatvezető vészjelzéseit, így következett be a baleset, mely könnyen életét kerülhetett volna. A beteg a kórházban még a fejkötéseket is letépte magáról, a mi természetesen súlyosbította helyzetét.

— **Tanévi megnyitás.** Értesítettnek az érdekelt szülők és gyámok, hogy a helybeli állami elemi népiskolában, a küszöbön lévő tanév folyó évi szeptember hó 6-án d. e. 9 órakor fog megnyitást; a beiratások pedig a nevezett hó 1—5-ik napjain fognak eszközöltetni a szokott helyen. A mindennapos iskolában a tandíj egész évre 2 forint, beiratási díj 25 kr, ezeken kívül a tanítói nyugdíj-alapra 15 és a tanév végén kiadandó „értéstitőre” 10—10 krajcár fizetendő minden tanuló után. A tandíj a tanév 2 első havában, a többi díjak azonban a beiratáskor fizetendők az igazgató-tanítóhoz. A szegénysorsu tanulók évi díjaik elengedésére s egy pár ingyenes tankönyvre is számíthatnak, de csak azon esetben, ha szegénységi bizonyítványaikat szept. hó folyamán az igazgatóhoz benyújtják. Az ismétlő iskolában az évi tandíj a nagym. vallás- és közoktatási miniszterium által elengedve lett, a főnebb felsorolt többi díjak befizetésére azonban ezen iskola növendékei is köteleztettek. A beiratások az ismétlő iskolában f. évi szept. 15, és 18-án d. u. 2-től 4 óráig fognak megtartatni, a tanév megnyitása pedig szept. 25-én d. u. 2 órakor leendő. Kéretnek a szülők, az adatok beszoolgáltatása céljából, beirandó növendékeikkel az iskola helyiségében megjelenni. Az igazgatóság.

ján, melyen a mátkagyűrűt viselik, vékony arany gyűrűt fedezett föl.

Ez pedig barátságosan vetette föl reá szemeit:

— Ah régi ismerős, szólt élénken. Atyus sokat beszélt önről. Mondja, igaz volna, hogy gyermekkoromban a térdén lovagoltattot?

— Hm. Csakugyan. Emlékszem... Ugy van, hebegett Gábor ajkába harapva, s különös tekinteteket vetve a szőke Kajdács fiu felé, ki úgy látszik, nem akart tagítani.

Miután ez a tekintet egyenes felhívásnak látszott arra, hogy a szőke ur ki-létére kíváncsi, Magda kisasszony bemutatta azt.

— Kajdács báró, vőlegényem...

Bihari Gábort ez a bemutatás olyan formán lepte meg, mint mikor valaki ölebecskét simogat, s az a kezébe harap.

Komikus elképedés hangján szólt:

— Hogyan? Ilyen gyorsan?

— Tegnap váltottunk jegyet — mentegődött Magda kisasszony, mint egy csinyen ért felső iskolás leány; aztán egy év óta ismerjük már egymást...

A főhadnagy hirtelen hátrafordult s a főjegyzőt kereste tekintetével. Bizonyosan akart valamit mondani annak. Szerencsére már elpárolgott...

Visszafordult hát a leányhoz. Látszott, hogy nem találja meg a körülményekhez illő gondolatot.

Valami huszáros mondást nyelt el bizonyosan, mert később is látszott, hogy igen meg van elégedve magával, hogy csak ennyit mondott:

— Teringettél nagysád! Hát annyira vén volnék én már, hogy a fiatalkorombeli csecsszópók is férjhezmenne?

— **Tourista vendég.** Mehá k Gyula szegedi gyógyszerész, kitűnő sportférfiu, ki a budapesti evezőversenyen is díjat nyert s több bajnoki érem tulajdonosa, biciklin Erdély nagyobb részét bejárva, tegnap Kolozsvárról Szilágy-Somlyóra érkezett és Szaplonczay Sándor itteni gyógyszerész szívesen látott vendége.

— **Nyilvános számadás.** Julius hó 28-án a nőegylet javára előadott „Holtomiglan” előadása alkalmával felüfizettek: dr. Lang Jakab 3 frt, Gáspár Béla 1 frt 70 kr. Rákósy Orbán 50 kr, Sebestyén Sándor 40 kr, összesen 5 frt 60 kr. Az előadás összes jövedelme 134 frt 47 kr. volt, ebből kiadás a működvelő zenekar részére 19 frt 12 kr, két karmesternek 15 frt, kellékek beszerzése 29 frt 41 kr, világítás 9 frt 37 kr, Szilvási-nak és napszámosoknak 10 frt, összesen 82 frt 80 kr. A nőegyletnek tiszta jövedelme 51 frt 67 kr. Sz.-Somlyó, 1897. aug. 25-én. Dr. Lang Jakab, pénztárnok.

— **Népünnepély.** Szent István király napján a város végén lévő „Utolsó garas” nevű népszerű mulató helyen egy népünnepélyt rendezett Bokor Kálmán ur. A plakátokon úgy állott, hogy ez ünnepség az ev. ref. templom javára rendeztetik. Mit hozott ez ünnepély a konyhára, s kit s minő arányban illet a jövedelemből a tiszta rész, avagy éppenséggel a deficit ijesztő réme ült-e a pénztárra, azzal ezuttal nem foglalkozunk, mert úgy hisszük, hogy az ev. ref. egyház kötelességszerűleg gondoskodott a firmája alatt rendezett ünnepély jövedelmeinek ellenőrzéséről. De a köznek teszünk akkor szolgálatot, ha komolyan kérjük azokat az urakat, a kik ilyes dolgok rendezésére ráadják jövőben a fejüket, hogy — ne tegyék bolonddá a publikumot. Megtörtént ugyanis éppen e népiünnep alkalmával, hogy míg a plakátokon azzal csalogatták lépve a t. c. közönséget, mikép az ünnepélyt „reggelig tartó tánc” fogja követni, fogta magát a rendezőség s esti tíz óra tájban szépen elcsúszott. A banda, mely a közönség szórakoztatására volt fogadva s reggelig kellett volna hogy helyt álljon, ismét 11 óra után ellillant. Még csak az hiányzott, hogy a vendéglős is szedje-vegye a sátorfát és az is pakoljon haza, otthagya a mulató publikumot. No az nem tette. Volt oka rá. A publikum ugyanis zene nélkül is csaknem világos-virradtig mulatott a népünnepély színhelyén, hogy a plakátokon ígértéknek legalább némi részben elég legyen téve. De hát a hatóságok nem kötelesek-e ellenőrizni az ilyen „jótékony” célu murikat? Hiszen ha ez ilyen formán mehet: vége-hossza se lesz nálunk az ilyen fajtaú jótékonycélu hajóhóknak!

— **Templom szentelés.** Nagy-Pacsal községbe f. hó 15-én szenteltetett föl az ottani ev. ref. templom. Nagy Zsigmond nagy-pacali ev. ref. lelkészé az érdem, ki buzgólkodásával, odaadó működésével elérte, hogy a kis egyházban ötezeröttszáz forint költséggel új papi lakot építettett, a rozszant templomot átalakíttatta, s teljesen renováltatta. A templomszentelési ünnepélyt Viski Pál, a szilágy-szolnoki ev. ref. egyházmegye esperese nyitotta meg, eszmékben gazdag, magas szárnyalású szépségekben bővelkedő fölvató imával. Utánna Csák Emil pelei körlelkész tartott szép alkalmi beszédet. A helybeli lelkész keresztelt, Csák Aladár peéri és Pazar Kálmán t.-szarvadi lelkészek az urvacsorát osztották ki az ájtatos és örvendő híveknek. A templomi ünnepélyt a helybeli pap megáldó imája rekesztette be. Délben a papi lakon kedélyes társaság volt, melyen számos felköszöntő is hangzott el. Este táncmulatság zárta be az ünnepséget, mely körülbelül 60 frt tiszta jövedelmet hozott az egyház pénztárának.

— **Számadás.** A Szent István napján rendezett népünnepély bevétele 65 frt 65 kr, kiadása 62 frt 70 kr, tiszta jövedelme 2 frt 95 kr. Felüfizettek: Gerece András 30 kr, névtelen 40 kr, Fehér, Szűcs 10—10 kr, Szénásy Miklós 30 kr, ifj. Paskuj István 55 kr, Gudor Antal 30 kr, Both Ignác 15 kr, összesen 2 frt 20 kr. Tiszta jövedelem 5 frt 15 kr, mely összeg Nagy Ferenc gondnok urnak átadatott.

— **Az orsz. m. kir. színművészeti akadémián a beiratások** szeptember hó 6. 7. és 8-án, a felvételi vizsgálat pedig 9-én d. u. 3 órakor tartatik. Az orsz. m. kir. színművészeti akadémiába való felvételhez megkívántatnak: a) Szinpadias, csinos alak. b) Tiszta kiejtésű csengő hang. c) Kifejlett testi alkotás mellett (melyről az intézeti orvos ad véleményt) legalább 18 éves kor a férfiaknál, legalább 16 éves kor a leányoknál, mi hiteles okirattal bizonyítandó. d) Annyi műveltség és iskolai képzettségről való bizonyítvány, amennyit e korban minden művelt ifjútól megvárhatni, különösen a magyar nyelvtan alapos ismerete. e) Szülői vagy gyámi megegyezés. Amely jelentkezővel ezek nem személyesen jelennek meg, megegyezésüket hiteles iratban tartozik az illető felmutatni. f) A jelentkező növendék

csupán a valóságos és törvényes családi nevével irathatja be magát. g) Jó magaviseletről szóló erkölcsi bizonyítvány, mely vagy iskolai bizonyítvánnyal, vagy hatóságilag, vagy ismert egyének aláírásával mulhatatlanul igazolandó. h) Minden újonnan jelentkező az első osztályba csak próbaidőre vétetik fel, ennek leteltével újabb vizsgálatnak vettetik alá. A fölvetel tehát nem végleges, a letelt próbaidő után a tehetségtelen, vagy hanyag növendék elbocsáttatik. Ha a felvett növendék tehetséget, szorgalmat, haladást nem tanusít, bármely évben, időközben is elbocsátható. i) A belépő új növendék 1 frt beiratási díjat s 5 frt felvételi díjat, valamennyi növendék pedig 1 frt beiratási díjat, azonkívül 30 frt tandíjt, tartozik 2 részletben, u. m. szeptember 15-én és február 1-én előre fizetni. j) Minden fölvetett növendék tartozik szülőivel, vagy gyámjával együtt az előjók terjesztendő kötelezvényt aláírni. Bővebb értesítést az int. igazgatósága (Kerepesi-ut 1. sz. III. em. 18 ajtó) készséggel ad. Az igazgatóság.

— **Köszönetnyilvánítás.** Folyó évi augusztus 20-án az „Utolsó garas”-hoz címzett nyári mulató helyiségben tartott s táncall egybekötött jótékonycélu népünnepélyen bejött 5 frt 15 kr. tiszta jövedelmet t. Bokor Kálmán rendező urtól a sz.-somlyói ev. ref. templom restaurálása költségeinek fedezésére átvettém, mely adományért fogadják úgy a szíves felüfizetők, mint a t. rendező ur az egyház halás köszönetét. Nagy Ferenc, gondnok.

— **Vetőmagvak.** (Budapesti tudósítás). Lóhere. Multheti tudósításunk óta állandóan száraz, tulmeleg időjárásunk van, úgy hogy hazánk több vidékén az elűléstől tartanak. Dél-Franciaországból új termést már mintáznak, ezen minták után indulva, szép violaszínű a mag, nem vöröses. Lucerna. Nem nagy termést várnak nálunk, ellenben Franciaországból érkező tudósítások folytatlagosan kedvezők.

— **Uralkodók jövedelme.** Németország fejedelmei évenként huszonöt millió forintot kapnak népeiktől, úgy hogy egy-egy alattvalójukra évenként ötven krajcár esik. Ebből az összegből (kerék számban) a porosz királyra tíz millió, a bajor királyra három millió, a szász királyra két millió, a württembergi királyra 1,300.000, a bádeni nagyhercegre 800.000, a heszseni nagyhercegre 800.000, a mecklenburg-schwerini és a mecklenburgi-stralitz nagyhercegekre az államjövödelmeknek egy százaléka, a szász-weimari nagyhercegre 600.000, az oldenburgi nagyhercegre 300.000, a braunschweigi hercegre 700.000, a szász-meiningeni hercegre 240.000, a szász-koburg-góthai hercegre 180.000, az anhalti hercegre az államjövödelmeknek egy százaléka, a schwarzburg-sondershauseni hercegre 300.000, a schwarzburg-rudolstadt hercegre 180.000 frt, a waldecki, a schamburg-lippe-i és a két reussi hercegre az államjövödelmek négy százaléka esik. Az angol királynő civillistája hétmillió forint, ebből a királynő ötmillió forintot kap, a többit pedig fölosztják a királyi család tagjai között. Az orosz cár civillistája tizenkét millió forint, a spanyol királyé négy millió forint, Ausztria-Magyarország uralkodójáé hét millió forint, az olasz királyé hét millió forint, a belga királyé két millió forint, a dán királyé 700.000 forint, a németalföldi királyé 850.000 forint, a görög királyé 360.000 forint, Svédország és Norvégia királyáé 1,200.000 forint, a portugál királyé egymillió forint. A köztársaságok civillistája természetesen kisebb: így a francia köztársaság elnöke csak 600.000 forintot kap évenként, az Egyesült Államok elnökének civillistája évenként 125.000 forintba rug.

— **Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként** — japáni, chinai, s.a.t. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selyemet 45 krtól 14 frt 65 kr. méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszolt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szin és mintázzal s. a. t.) a megrendelt árukat postabér és vámmentesen, házhoz szállítva, valamint mintákat postafordultával küdenek HENNEBERG G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyárai Zürichben. Svájca címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bérlyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztettek.

Irodalom.

— „A z 1848—49-iki magyar Szabadságharc Története” című nagy szabású illusztrált munkából most jelent meg a 87-ik füzet, mely Graca György a zsalói, boros-jenői, hátszegi, dévai stb. fegyverleté-

teleket mondja el. A füzetben, hogy annál több szöveg férjen, csak egy kép van: „Vécsay siremléke.” A legközelebbi füzetben immár a kivégzésekre kerül a sor. E fejezethez a Lampel R. (Wodianer F. és Fiai) kiadó cég rendkívül érdekes, s eddig még sehol meg nem jelent egykorú illusztrációkat szerzet meg.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:
BÖLÖNI SÁNDOR.

Hirdetések.

Eladók.

Csepegői szőlőhely, mely mintegy 6 hold, van benne egy hold fiatal erdő, 1/2 hold gyümölcsös, a többi puszta szőlő, sok gyümölcsfával.

Kiliki szőlő, szinte 6 hold, 2 hold új beültetett szőlő, melynek fele már termő, 1/2 hold nemes faj, igen szép gyümölcsössel, a többi szántóföld, mely körül van sáncolva, és szilvafával beültetve.

Továbbá egy közös rézaljai antikva **erdő rész** a kaznaci részben, mely mostan osztályozás alatt áll, **örök áron**

ELADÓ

Értekezhetni:
Telegdy Mártonnal
1—3 Zilahon.

2151—1897. kig. szám.

Hirdetmény.

A XX-ik vicinális utesoport uti bizottsága a Sz.-Somlyó – lompéti uton, a szárazpatakon egy új hid építését 278 frt 34 kr. összeg erejéig elhatározta.

A fentemlitett munkálat fogasztásának biztosítása céljából az 1897. évi szeptember hó 13-ik napjának d. e. 10 órájára Sz.-Somlyón, a polgármesteri hivatalnál tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fennebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bántépénzzel ellátott zárt ajánlatukat kitűzött nap d. e. 9 órájáig az uti bizotts. alulirt elnökéhez annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek az uti bizottsági elnöknel a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Sz.-Somlyó, 1897. augusztus 12.

Gencsy Sándor,
polgármester,
mint vicinális uti bizottsági elnök.

5043—1897. kigsz.

Pályázati hirdetmény.

Kémer, Ipp, Lecsmér, Sommály, Porc, Kárásztelek, Doh, N-Derzsida, Domoszló, Zálnok, Hidvég, S-Györtelek községekből, Kémer község székhelylyel rendszeresített s 1150 frt évi javadalmazással bíró körorvosi állomásra, az 1886. évi XXII. t.-c 82. §-ában gyökerező jogom alapján pályázatot nyitok s felhivom a pá-

lyázni óhajtókat, hogy az 1876. évi XIV. t.-c. 143. §-a alapján felszerelt kérelmeiket folyó évi szeptember hó 10. napjáig hozzám annyival inkább adják be, mert a későbben érkezőket nem fogom figyelembe venni.

A választás Kémer községházánál 1897. évi szeptember hó 14. napjának d. e. 10 órájkor fog megtartatni.

Sz.-Somlyó, 1897. angusztus 9.

Főszolgabíró helyett:
Tarpai Miklós,
szolgabíró.

A Zalathnai kénkovand ipar r.-t.

Brassói kénsav és műtrágyagyára

ajánlja legjobb minőségű mindennemű

MÜTRÁGYÁIT

a t.-cz. gazdaközönség b. figyelmébe,
melyekből állandó raktárt tart (Éder László-féle ház.)

SZISZEK SÁNDOR,

5—6 Szilágy-Somlyón.

BÖLÖNI SÁNDOR

KÖNYVNYOMDÁJA

*** SZILÁGY-SOMLYÓN. ***

Ajánlja a mai kor kívánalmainak teljesen megfelelő betűkészlettel, diszítésekkel és a legujabb szerkezetű GYORSSAJTOVAL ellátott könyvnyomdáját, mindenféle nyomdai munkák gyors, csinos és hibátlan elkészítésére.

A LEGJUTÁNYOSABB ÁRBAN ÉS LEGRÖVIDEBB IDŐ ALATT KÉSZIT:

*** TUDOMÁNYOS és SZÉPIRODALMI KÖNYVEKET, ***

FOLYÓIRATOKAT, KÖRLEVELEKET, SZÁMLÁKAT, ÁRJEGYZÉKEKET, FALRAGASZOKAT,

BÁLI ÉS LAKODALMI MEGHÍVÓKAT, ELJEGYZÉSI KÁRTVÁKAT,

LEVÉLPAPIROKRA és BORITÉKOKRA CZIMEKET, NÉVJEGYEKET stb.

Hoczkás és sima levélpapírokkal,

boritékok-, és mindennemű nyomtatványhoz nagyválasztékú papírkészlettel rendelkezik.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettnek.

UGYANITT MEGRENDELHETŐ A

*** „SZILÁGY-SOMLYÓ” ***

TÁRSADALMI HETILAP, MELY A MEGYE EGYIK LEGELTERJEDTEBB LAPJA.